

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125012334
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125012334.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Mateja Čintalu, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2025, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 10.9.2025, sp. zn. 31PP/37/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením mestský súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 67 ods. 1 Tr. zák. odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A., D. B. XXX/X, podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/75/2012 zo dňa 6.5.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 4.1.2016.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 68 ods. 1 druhá veta Tr. zák. odsúdenému nariadil probačný dohľad v dĺžke 3 (tri) roky, ktorý bude vykonávať podľa konkrétneho určenia probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 68 ods. 1 druhá veta v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. odsúdený je povinný v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 68 ods. 1 druhá veta v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. odsúdenému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil sťažnosť prokurátor, ktorú následne bližšie písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že odsúdený A. B. vykonáva súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený za závažnú trestnú činnosť právne kvalifikovanú ako obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku.

Pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné, aby odsúdený v súlade s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. splnil tak formálnu podmienku, ako aj dve materiálne podmienky.

V prípade odsúdeného A. B. bolo vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.9.2025 preukázané, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody stanovenú pre obzvlášť závažný zločin, pretože vykonal tri štvrtiny uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok (skutočnosť, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život) má za to, že tieto u odsúdeného splnené neboli.

Splnenie materiálnej podmienky, t. j. skutočnosť, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, preukázané nebolo. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 4.9.2025, pričom u odsúdeného nebolo zaznamenané žiadne výnimočné správanie, ktoré by preukazovalo polepšenie. Skutočnosť, že odsúdený dodržiava interné predpisy a nariadenia, ústavný poriadok neporušuje a v podstate sa správa disciplinovane a jeho správanie je na požadovanej úrovni nie je výnimočnou okolnosťou, uvedené sa očakáva od každého odsúdeného. Odsúdený bol doposiaľ 21-krát disciplinárne odmenený, avšak vzhľadom na dĺžku výkonu trestu a na recidívu trestnej činnosti uvedené nie je možné považovať za dostačujúce. Ani zapájanie sa do sociálnych aktivít nie je žiadnou výnimočnou okolnosťou. Z obsahu hodnotenia ústavu však vyplývajú aj negatívne poznatky o osobe odsúdeného, keď bol zaznamenaný konflikt s iným odsúdeným, ako aj nedovolené kontaktovanie s iným odsúdeným.

Splnenie materiálnej podmienky, t. j. skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život, preukázané nebolo. Pri posudzovaní splnenia druhej materiálnej podmienky je nutné prihliadnuť na osobu odsúdeného komplexne. Táto komplexnosť posúdenia osoby odsúdeného spočíva v zohľadnení doterajšieho života odsúdeného, jeho postoja k spoločenským hodnotám, jeho sklonom k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade má svoj význam pri tomto posudzovaní aj závažnosť a charakter trestnej činnosti.

V napadnutom prípade sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody za drogový obzvlášť závažný zločin. Zo skráteného odpisu registra trestov, odhliadnuc od potrestania za spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi vyplýva, že odsúdený bol už v minulosti šesťkrát súdne trestaný prevažne za drogovú trestnú činnosť. Odsúdený bol v roku 2006 odsúdený za drogovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky a 8 mesiacov, v roku 2012 bol taktiež odsúdený za drogovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace. Odhliadnuc od drogových trestných činov bol odsúdený v roku 2010 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 10 rokov za trestný čin zanedbania povinnej výživy, opilstva, obmedzovania osobnej slobody a vydieranie, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.05.2010, sp. zn. 2T 105/2010, právoplatného 12.05.2010. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 75/2012 zo dňa 6.5.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 4.1.2016 za obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 12 rokov a 6 mesiacov, ktorý aktuálne vykonáva a z ktorého bol neprávoplatne podmiennečne prepustený uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 31PP/37/2025 zo dňa 10.9.2025.

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený A. B. páchal opakovane trestnú činnosť, čiže z jeho strany v prípade spáchania obzvlášť závažného zločinu nešlo len o jednorazové zlyhanie a vybočenie z medzi zákona a bežného života, ale išlo o opakovanú úmyselnú protispoločenskú činnosť. V súvislosti s uvedeným prokurátor poukázal na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ sedemkrát odsúdený za trestnú činnosť, vždy k nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré v minulosti vykonával, pričom je zrejmé, že všetky predchádzajúce odsúdenia a vykonania nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na odsúdeného výchovný charakter, nakoľko sa aj po ich vykonaní dopúšťal naďalej trestnej činnosti a tiež je zjavné, že charakter ako aj závažnosť trestnej činnosti u neho gradovali. Túto skutočnosť však súd pri posudzovaní osoby odsúdeného vôbec nezohľadnil, čo vyplýva aj zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia sp. zn. 31PP/37/2025, kde sa súd pri posúdení osoby odsúdeného o tejto skutočnosti vôbec nezmieňuje.

Charakter doposiaľ spáchanej trestnej činnosti odsúdeným A. B. svedčí aj o jeho násilnej a problematickej povahe, ktorá od „obyčajných“ krádeží, za ktoré bol odsúdený ešte v roku 1998 postupne prerástla do závažnejšej trestnej činnosti smerujúcej aj proti osobnej slobode jednotlivcov, až nakoniec do najzávažnejšej drogovej trestnej činnosti. Práve táto skutočnosť zvyrazňuje potrebu vykonania celého nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 75/2012 zo dňa 6.5.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 4.1.2016.

Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, ktoré bolo vypracované Ústavom na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Košice vyplýva, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že ani Ústav na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Košice, kde odsúdený vykonáva trest, neodporúča podmiennečne prepustiť odsúdeného na slobodu.

Zároveň prokurátor poukázal aj na tú skutočnosť, že odsúdený mal nariadený aj výkon zvyšku trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 2T/105/2008 v trvaní 3 roky a 28 dní z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. To znamená, že odsúdený už v minulosti z jedného výkonu trestu bol podmiennečne prepustený, a napriek tomu nevyužil túto možnosť na svoju vnútornú zmenu a nevedol riadny život. Uvedené preukazuje tú skutočnosť, že odsúdený už v minulosti zlyhal pri dodržaní podmienok podmiennečného prepustenia.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd pri skúmaní splnenia podmienok na podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nezhodnotil osobu odsúdeného komplexne, ale izolovane vychádzal len zo správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Súd pri rozhodovaní vôbec nezohľadnil povahu a závažnosť trestnej činnosti odsúdeného a jeho opakované sklony páchať trestnú činnosť. U osoby odsúdeného sa jednoznačne jedná o osobu, ktorá inklinuje k páchaniu trestnej činnosti, a preto od neho vôbec nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na povahu a počet odsúdení, stredné riziko recidívy trestnej činnosti a nepriaznivú resocializačnú prognózu, možno konštatovať, že doteraz vykonaná časť trestu bez ďalšieho nepostačuje na nápravu odsúdeného.

Návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preto potrebné považovať za predčasný. Pri podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by tak v tomto prípade nebol naplnený ani samotný účel trestu, ktorým nie je len výchova odsúdeného, ale zároveň aj ochrana spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyhovel sťažnosti prokurátorky a návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že prokurátorka vo svojom vyjadrení uvádza, že u neho nebolo zaznamenané žiadne výnimočné správanie, a že tým pádom nebolo preukázané polepšenie. Takto formulovaná úvaha je však logicky aj právne neudržateľná. Predovšetkým nie je vôbec zrejmé, aké výnimočné správanie má mať podľa prokurátorky relevanciu pre záver o splnení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, ani z čoho vyvodzuje, že by zákon alebo ustálená súdna prax vyžadovali preukázanie akejsi nadštandardnej, mimoriadnej formy správania vo výkone trestu. Trestný zákon ani Trestný poriadok takúto podmienku nepoznajú. Naopak, podľa ustálenej judikatúry je pre záver o splnení materiálnej podmienky rozhodujúce, či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život.

V danom prípade je takýto záver jednoznačne opodstatnený. Počas výkonu trestu bol celkovo 21-krát disciplinárne odmenený, čo samo osebe predstavuje objektívny dôkaz dlhodobu pozitívneho správania, svedčiaci o jeho snahe o nápravu a o aktívnom prístupe k plneniu stanoveného programu zaobchádzania. Navyše, nemá evidované žiadne disciplinárne potrestanie, ktorá skutočnosť svedčí o jeho stabilizovanom priaznivom správaní.

Prokurátorkou spomínané dva negatívne záznamy boli nepatrnej závažnosti, a už len fakt, že za obdobie od roku 2012 boli zaznamenané len dve takéto udalosti, ktoré ani nemali disciplinárnu relevanciu, treba naopak považovať za výnimočné v pozitívnom zmysle. S poukazom na tieto skutočnosti možno len ťažko pochopiť, z akých dôvodov prokurátorka konštatuje, že u neho nebolo preukázané polepšenie - takéto tvrdenie stojí v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním.

Záver prokurátorky o neexistencii výnimočného správania tak nie je len neodôvodnený, ale aj absurdný, keďže z jeho hodnotenia ústavom jednoznačne vyplýva, že jeho správanie počas výkonu trestu bolo dlhodobu nadštandardne pozitívne a bez disciplinárnych postihov.

Prokurátorka vo svojom vyjadrení síce deklaruje, že pri posudzovaní splnenia druhej materiálnej podmienky je potrebné prihliadať na jeho osobu komplexne, avšak jej následná argumentácia tomuto princípu úplne odporuje. Z obsahu odôvodnenia sťažnosti je zrejmé, že prokurátorka úplne vytesnila všetky okolnosti na jeho strane, ktoré zákon aj ustálená judikatúra považujú za relevantné pre posúdenie splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia. V odôvodnení sťažnosti absentuje akákoľvek zmienka o jeho postoji k spáchanej trestnej činnosti, o jeho kritickom sebahodnotení, o trvalom

pracovnom zaradení, o garantovanom prísľube zamestnania po prepustení, o stabilnom rodinnom a sociálnom zázemí, ako aj o prejavenej snahe o riadny život na slobode.

Paradoxne práve prokurátorka, ktorá formálne deklarovala potrebu komplexného hodnotenia jeho osoby, v skutočnosti hodnotí jeho osobu výlučne cez prizmu jeho kriminálnej minulosti, a to prostredníctvom skutkov, ktoré sa odohrali pred viac ako pätnástimi rokmi. Takýto prístup nielenže nereflektuje aktuálne správanie a výsledky jeho nápravy počas výkonu trestu, ale úplne neguje samotný účel trestu, ktorým je podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. ochrana spoločnosti a prevýchova páchatela. Ak by bolo rozhodovanie o podmienenečnom prepustení založené výlučne na trestnej minulosti, ako to implicitne navrhuje prokurátorka, inštitút podmienenečného prepustenia by v prípade viackrát trestaných odsúdených bola úplne vylúčená, čo by bolo porušením ich ústavných práv.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení jeho trestná minulosť je síce relevantným faktorom, no rozhodnutie nemôže byť založené výlučne alebo predovšetkým na nej. Ústavný súd v náleze sp. zn. I.ÚS 36/2022 jasne uviedol, že trestná minulosť je relevantným faktorom pre rozhodovanie o podmienenečnom prepustení, avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca; je potrebné zohľadniť aj ďalšie aktuálne okolnosti na jeho strane, jeho správanie, postoj, prostredie, v ktorom by sa ocitol a reálne predpoklady jeho resocializácie.

Argumentácia prokurátorky sa tak dostáva do priameho rozporu s touto judikatúrou a aj so samotnou logikou inštitútu podmienenečného prepustenia, keďže hodnotí ho nie podľa jeho aktuálnych postojov, výsledkov a prognózy ďalšieho správania, ale podľa trestnej minulosti spred 15-tich rokov. V dôsledku toho sťažnosť prokurátorky pôsobí skôr ako subjektívne a neúplné hodnotenie jeho osoby, než ako právne relevantné posúdenie splnenia jeho zákonných podmienok pre podmienenečné prepustenie.

Možnosť podmienenečného prepustenia pri splnení zákonných podmienok musí byť dostupná všetkým odsúdeným vo výkone trestu, dokonca i odsúdeným na doživotie - teda tým skôr aj všetkým odsúdeným na kratší trest odňatia slobody. Možnosť podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nesmie byť nikdy celkom vylúčená (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 355/2021 z 26.08.2021, bod 21).

Navrhol, aby nadriadený súd sťažnosť prokurátorky podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil nasledovné:

Na základe argumentácie sťažovateľa krajský súd opätovne a podrobne, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, rozobral dôkaznú situáciu a dospel k záveru, že súd prvého stupňa nepochybil, keď vyhovel žiadosti odsúdeného a podmienenečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 75/2012 zo dňa 06.05.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 04.01.2016, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Okrem trestu odňatia slobody bol odsúdenému uložený aj ochranný dohľad na dobu dvoch rokov.

Z obsahu trestného spisu krajský súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na to, aby mal dostatočný podklad pre zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne poukázal na skutočnosti súvisiace s výkonom uloženého trestu a oprel sa predovšetkým o hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom na výkon trestu. Ďalej zhromaždil všetky relevantné listinné dôkazy a preveril okolnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, aby mohol o podmienenečnom prepustení rozhodnúť v súlade so zákonom.

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 04.09.2025 vyplynulo, že odsúdenému bol Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 3T 75/2012 uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Menovaný bol do výkonu väzby dodaný dňa 15.04.2012 príslušníkmi Obvodného

oddelenia Policajného zboru Partizánske do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav Leopoldov“).

Dňa 02.11.2012 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava (ďalej len „ústav Ilava“). Dňa 20.02.2013 bol prevedený do výkonu trestu odňatia slobody v ústave Ilava. Celkovo možno konštatovať, že správanie a vystupovanie menovaného počas uvedeného obdobia bolo na požadovanej úrovni. Pracovne zaradený bol od 21.01.2013 do 22.02.2013, svoje pracovné povinnosti si plnil. Kontakt udržiaval s príbuznými. Disciplinárne potrestaný a ani disciplinárne odmenený nebol.

Dňa 26.03.2013 bol premiestnený za účelom výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica-Kráľová (ďalej len „ústav Kráľová“). Dňa 03.04.2013 počas umiestňovacej komisie riaditeľa ústavu mu bolo oznámené, že v rámci vnútornej diferenciacie ústavu bude vykonávať trest odňatia slobody v oddiele s „C“ diferenciacnou skupinou. Jeho správanie spočiatku nebolo na požadovanej úrovni. Svojím správaním, vystupovaním a plnením povinností si vytvoril podmienky na zmenu diferenciacnej skupiny a dňa 10.03.2015 mu bola umiestňovacom komisíou riaditeľa ústavu na návrh pedagóga zmenená diferenciacná skupina z „C“ na „B“. Medzi tým v období od 19.11.2013 do 10.06.2014 absolvoval v ústave Leopoldov súdom nariadené toxikomanické ochranné liečenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas uvedeného liečenia bolo na požadovanej úrovni, do liečebných aktivít sa zapájal, príkazy a nariadenia personálu ústavu plnil bez pripomienok. V diferenciacnej skupine „B“ jeho správanie spočiatku bolo na požadovanej úrovni, avšak aj tu v jednom prípade došlo k nedovolenému kontaktovaniu sa s iným odsúdeným. Následne taktiež výchovným pôsobením a pedagogickou činnosťou s využitím dostupných prostriedkov zaobchádzania začalo správanie odsúdeného korešpondovať so stanovenými normami a predpismi. Voči väzenskému personálu sa správal slušne a následne už neboli zaznamenané žiadne nedostatky vážnejšieho charakteru. Dňa 08.09.2023, 14.12.2023 a 27.11.2024 bolo menovanému riaditeľom ústavu povolené opustenie ústavu v sprievode príslušníka zboru a s použitím technického prostriedku za účelom návštevy kultúrnych, športových a osvetových podujatí. Správanie odsúdeného v civilnom prostredí bolo slušné. V oblasti dodržiavania poriadku a čistoty v osobných veciach, osobnej, ako aj kolektívnej hygieny, ustrojenosti, neboli zistené nedostatky. Pozitívne bola hodnotená aj účasť na edukačných formách prevencie. Počas hodnoteného obdobia si odsúdený plnením svojich povinností a participáciou na vytýčených cieľoch zakotvených v programe zaobchádzania dokázal vytvoriť podmienky pre udelenie dvadsaťjeden disciplinárnych odmien. Do kultúrno-osvetových činností sa zapájal bol aj aktívnym členom počítačového krúžku v období 09.03.2023 do 25.05.2023. V ústave Kráľová bol s prestávkami pracovne zaradený na rôznych pracoviskách so zameraním na šitie od 04.04.2013 do 13.05.2025. Svoje pracovné povinnosti plnil k spokojnosti. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiaval s príbuznými zákonnými formami.

Dňa 13.05.2025 na základe vlastnej žiadosti bol premiestnený na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice (ďalej len „ústav Košice“). Správanie a vystupovanie menovaného počas pobytu v nástupnom oddiele bolo na požadovanej úrovni. Dňa 19.05.2025 bol umiestňovacom komisíou riaditeľa ústavu umiestnený do oddielu výkonu trestu so stanovenou diferenciacnou skupinou „B“. Odsúdený interné nariadenia a predpisy dodržiava, ústavný poriadok neporušuje. Príkazy a nariadenia plní bez poznámok. V osobných veciach má požadovaný poriadok. Osobnej hygieny venuje dostatočnú pozornosť. K príslušníkom zboru sa správa slušne. K spáchanej trestnej činnosti aj naďalej zastáva kritický postoj. Zúčastňuje sa prednášok na aktuálne spoločenské témy. Odsúdený sa do aktivít realizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti zapája. Taktiež je aktívnym členom chovateľského krúžku. Aktivita v tomto smere je na požadovanej úrovni. Vo svojom voľnom čase športuje číta knihy, časopisy, dostupnú literatúru. Možno konštatovať, že svoj voľný čas trávi zmysluplne a aktívne. Odsúdený je v ústave Košice pracovne zaradený od 27.05.2025. Svoje pracovné povinnosti plní k spokojnosti. Snaha o vyhýbanie sa práci nebola zaznamenaná. Vzťahy s vonkajším prostredím s príbuznými naďalej udržiava všetkými dostupnými zákonnými formami. Menovaný na plnení stanoveného programu zaobchádzania participuje a možno konštatovať, že tento program zaobchádzania priebežne plní. Počas výkonu trestu bol celkovo 21-krát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 18.12.2024 za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne potrestanie u menovaného neevidujú. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti bolo vyhodnotené ako stredné. Zároveň odsúdený bol v minulosti podmienene prepustený. Na základe rozsudku Okresného

súdu Prievidza, sp. zn. 2T/105/2008 zo dňa 12.05.2010, v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica o neosvedčení sa v skúšobnej dobe, sp. zn. 2PP 33/2011 zo dňa 18.07.2013, bolo právoplatne rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. V dôsledku tohto rozhodnutia bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 28 dní, ktorý menovaný následne vykonal. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, najmä na menej priaznivú resocializačnú prognózu, stredné riziko recidívy a negatívne skúsenosti s predchádzajúcim podmiennečným prepustením, ústav neodporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade vyššie uvedeného mal aj nadriadený krajský súd preukázané, že odsúdený je ústavom na výkon trestu odňatia slobody hodnotený v podstate kladne, hoci resocializačná prognóza je u neho podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Na základe týchto poznatkov sa podmiennečné prepustenie odsúdeného neodporúča, avšak krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ktorý v uznesení poukázal na to, že u odsúdeného bola splnená tak formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj podmienka materiálna. Zároveň v danom prípade ide o skutok, ktorý svojou povahou nepatrí medzi násilné trestné činy zamerané na ublíženie iným osobám. Odsúdený vo výkone trestu absolvoval aj ochranné liečenie a prijal kritický postoj k drogám, čo prvostupňový súd zohľadnil pri posudzovaní závažnosti skutku aj pri rozhodovaní o možnosti jeho podmiennečného prepustenia.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď vyhovel žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to za podmienok uvedených vo výroku napadnutého uznesenia. Krajský súd zároveň poukazuje na rodinné zázemie odsúdeného, keďže vzťahy s príbuznými udržiaval všetkými dostupnými zákonnými formami.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák., osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Odsúdený doposiaľ vykonal viac ako tri štvrtiny uloženého súhrnného trestu odňatia slobody, čím splnil formálno-právnu podmienku zákonnosti trestu. Získal 21 disciplinárnych odmien za plnenie pracovných povinností, čím preukázal všetky pozitívne vlastnosti, ktoré mohol vo väznici preukázať. K spáchanej trestnej činnosti naďalej zastáva kritický postoj a udržiava vzťahy s vonkajším prostredím. Krajský súd sa preto stotožnil z rozhodnutím súdu prvého stupňa, že žiadosti odsúdeného je možné vyhovieť.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch sťažnosti poukázal na podmienku uvedenú v ustanovení § 66 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva, nadriadený krajský súd považuje za nutné uviesť, že ak by táto podmienka bola dominantná, v praxi by to znamenalo, že páchatel' odsúdený za obzvlášť závažný zločin by sa prakticky nemohol domáhať pozitívneho rozhodnutia o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa zároveň plne prikláňa k záverom prvostupňového súdu, že hodnotenie ústavu na výkon trestu nie je pre súd záväzný, predstavuje len jeden z viacerých podkladov, ktoré je potrebné posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Ústav sa zameriava predovšetkým na správanie odsúdeného počas výkonu trestu, avšak súd musí prihliadať aj na širšie, vonkajšie faktory významné pre jeho budúcu resocializáciu. Skutočnosť, že ústav vo svojom hodnotení označil riziko recidívy za stredné, sama osebe nepredstavuje dôvod na zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie.

Prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku ohľadom skúšobnej doby, ktorú súd stanovil na dobu štyroch rokov pri súbežnom uložení probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní troch rokov, ako aj pri uložení povinností spočívajúcej v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas tejto doby a povinnosti v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Vzhľadom na to, že krajský súd nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu, sťažnosť prokurátora považoval za nedôvodnú, preto ju postupom podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.